

so Združene države toliko razdražili, da je odredil predsednik Roosevelt gradnjo 37 novih bojnih ladij. Proti oboroževanju Amerike na morju je vložila Japonska v Washingtonu dne 25. avg.

ugovor z zahtevo, da naj opusti Amerika izvedbo najnovejšega pomorskega programa, sicer bodo uvedli Japonci kazenske carine na vse ameriško blago, ki se uvaža na Japonsko.

Hrvati in vrt Getsemani. Ob vzhodu Olske gore v Jeruzalemu leži vrt Getsemani, kjer se je začelo po zadnji večerji Gospodovo trpljenje. Na tem svetem kraju, kjer je Gospod molil ter trpel grozne duševne muke, je danes ograjen vrt z lepo cerkvijo v sredini. Oboje je last frančiškanov, čuvarjev Svete dežele. Zanimivo, malo znano je dejstvo, da so kos tega svetega kraja podarili frančiškani leta 1681 hrvatski plemiči Brankoviči iz Bosne. O tem spričuje latinska razprava frančiškana p. Petra Marina, ki je bila izdana v Rimu leta 1683 in ki se shranjuje v španskem frančiškanskem samostanu pri 40 svetih mučenikih v Rimu. V tej razpravi pripoveduje p. Peter Marin, da je leta 1681, ko je bil jeruzalemski gvardijan, napravil vrle bosanske plemiče Pavla, Antona in Jakoba Brankoviča za viteze Svetega groba. To pa je storil v zahvalo, ker so ti plemiči o priliki obiska svetih krajev kupili od Turkov vrt Getsemani in del votline, v kateri je naš Zveličar molil in potil krvavi pot, ter kupljeno poklonili frančiškanskemu samostanu. Nagib tega plemenitega krščanskega dejanja je bil, da se ti sveti kraji dostojno ohranijo in imajo v čast. V potrdilo tega izdaje p. Peter Marin dne 20. maja l. 1683 v rimskem frančiškanskem samostanu Ara coeli ta spis, ki ga je spisal lastnoročno ter ga opremil z uradnim pečatom. Tako so tudi Hrvati pripomogli k temu, da je vrt Getsemani s svojim presvetim spominom prišel v last kristijanov in pod skrb frančiškanov. Ob 250letnici tega zanimivega zgodovinskega dejstva, ko obhajamo 1900letnico trpljenja in smrti Gospodovo, je vredno tudi to zabeležiti.

Vpliv krščanstva v vzhodni Aziji. Lansko leto je neka protestantska laiška komisija proučila razmere v misijonih Indije, Kitajske in Japonske in se je o uspehih misijonov izrazila pesimistično (črnogledno). Proti tej stvarno neosnovani sodbi se je dvignil šangajski list »Shanghai Evening Post« in v posebnem članku ugotovil, da se uspeh misijonov ne da meriti po številu pripadnikov krščanstva, posebno ne na Kitajskem. V tej ogromni deželi se sedaj bori med seboj šest duhovnih sil: 1. duševni prerod Kitajske, 2. krščanstvo, 3. socialni preobrat, 4. industrijski preobrat, 5. nacionalizem in 6. komunizem. Evropa imenuje to borbo »kaos« = zmedo, v resnici pa gre za preoblikovanje velikega dela človeštva. Med vsemi temi šestimi silami je najjačja krščanstvo. Njegov vpliv je veliko širši nego število njegovih pripadnikov. Ideal, ki ga tvori oseba in nauk Jezusa Kristusa, je pred očmi mnogim, ki niso člani Kristusove Cer-

kve. Zato se delo misijonarja ne sme omalovaževati. Število krščanskih cerkva ni glavno, predvsem je upoštevati dejstvo, da se je krščanstvu posrečilo potom misijonov razmaji in dvigniti široke ljudske množice, ki so v materializmu otopele ter niso imele nobenega smisla za socialno odgovornost. Razumništvo, ki ga je konfucianizem (Konfucse je bil ustanovitelj kitajske domače vere) pogreznil v grdo sebičnost, je po krščanstvu prišlo do spoznanja potrebe socialnega sodelovanja. Skoro vsi voditelji sedanje Kitajske so v praktičnem mišljenju in delovanju pod vplivom krščanstva, naj se tega zavedajo ali ne. Zgled ljubezni do bližnjega, ki ga tako sijajno dajejo misijonarji, vrši mogočen vpliv na množice in zlasti na razumništvo. Velikanskega pomena so krščanske šole. Brez njih bi vzgoja kitajske mladine bila nemogoča. Tudi na zdravstvenem področju pripada misijonarjem glavno delo. Saj je na Kitajskem za skoro 500 milijonov prebivalcev samo 3000 moderno izobraženih zdravnikov in 400 bolnišnic. Protestantovska sodba o uspehih misijonov je torej neopravičena. Misijoni svojega dela ne smejo ustaviti, marveč ga morajo podvojiti.

Katoliški Rusini v Pragi. Velik del Rusinov, ali, kakor se sami imenujejo, Ukrajincev je združen z Rimom. Vsled te združitve z rimo-katoliško Cerkvijo se imenujejo unijati = združenci, ter imajo posebne cerkvene obrede. Mnogo Rusinov živi po Češkem, zlasti v glavnem mestu Pragi. Dolgo časa so bili v dušeskrbnem oziru povse zanemarjeni. Pred nedavnim je sv. Stolica podredila rusinske katoličane na Češkem rusinskemu uniranemu škofu v Prešovu na Slovaškem. V Pragi se je za tam stanujoče Rusine ustanovila ne posebna župnija, ki bi bila potrebna, pa ni dovolj gmotnih sredstev, marveč misijonska postaja, ki jo vodi p. Hopko. Za božjo službo mu je na razpolago stara jezuitska cerkev sv. Klementa, ki je že prirejena za vršenje vzhodnega obreda. Vnetemu duhovniku se je že posrečilo zajeti rusinsko mladino, za katero je ustanovil katoliško mladinsko društvo. Nedavno je bila blagoslovitev zastave tega društva, za katero skrbijo praški katoličani, združeni v apostolstvu sv. Cirila in Metoda. Blagoslovitev je izvršil sam prešovski škof g. Gojdič, ki je iz reda sv. Bazilija. Bival je nekaj dni v Pragi med svojimi verniki, katere je pohvalil za dosedanje uspehe in bodril za nadaljnje organizirano katoliško delo.

Duhovniki — domačini v misijonih. O Binkoštih je sv. Oče posvetil, kakor smo poročali, 5 škofov-domačinov za vzhodno Azijo. Z njimi se je število škofov-domačih rojakov povečalo tako, da bo odslej ena petina vseh katoličanov v Aziji pod vlado škofov-domačinov. Število duhovnikov-domačinov je še večje: skoro 2 tretjini katoličanov

je v dušni skrbi duhovnikov-rojakov. V Indiji je sedaj 2000 domačih duhovnikov, 1500 pa tujcev. Od 3 in pol milijona tamošnjih katoličanov je 1 tretjina pod vlado indijskih škofov. V Kitajski je okoli 3 milijonov katoličanov, duhovnikov-Kitajcev je 1420, 1980 pa je misijonarjev. Na Japonskem je 62 duhovnikov-Japoncev, 222 tujcev, škof je 1, in sicer Japonec, ki stoluje v mestu Nagasaki. V Koreji je 64 duhovnikov-Korejcev in 81 tujcev. V misijonskih deželah torej prevladuje stremljenje, da domači duhovniki oskrbujejo in vodijo katoliške vernike. Ako to velja za misijonske kraje, zakaj ne bi veljalo za Slovence v Italiji, katerim fašizem vsiljuje italijanske duhovnike, in za Slovence v Avstriji, kjer slovenske duhovnike vedno bolj izpodrivajo duhovniki tujega rodu? Saj smo pred Bogom Slovenci vendar vsaj enakovredni s Kitajci, Indijci in Korejci!

Ruše. Sloveča »Ruška nedelja« se bo letos obhajala zopet prvo nedeljo po Mali Gospojnici, to je dne 10. septembra. Soboto zvečer ob šestih bo pobožnost za romarje, v nedeljo pa prva sv. maša ob petih, slovesno sv. opravilo ob šestih in ob desetih.

Romanje k Materi božji bistriški in izlet v Zagreb dne 9. in 10. septembra 1933. Treznostno društvo »Jutranja Zarja« iz Celja bo priredilo v soboto dne 9. in 10. septembra božjo pot k Mariji bistriški. Vozil bo poseben vlak iz Celja v soboto ob pol treh in bo romarje sprejemal do Brežic. Vozna cena znaša za odrasle 60 Din, za šolarje 30 Din. Na vsakih 10 prijav dobe nabiralci eno brezplačno vozovnico, manj premožni bodo dobili brezplačno večerjo in kosilo. V romarski cerkvi bodo v soboto in nedeljo običajne cerkvene pobožnosti. Ob desetih prihod v Zagreb, ogledovanje galerije, muzejev, zverinjaka, Mirogoja. Na Mahničev grob bomo položili venec. Na romanju bo sodelovala godba.

Središče ob Dravi. Vsakoletno romanje k Mariji Bistrici se je vršilo tudi letos od 2. do 4. avgusta in se ga je pod vodstvom duhovščine udeležilo do 80 oseb. Pot tja napravijo Središčani večinoma peš (12 ur hoda) med molitvijo in prepevanjem Marijinih pesmi. Krasna je pot čez Varaždin, potem med njivami in travniki, mimo sel in po gozdovih. Premagati je treba tudi nekaj strmin. Hrvatio imajo veliko spoštovanje do bistriških romarjev, se jim pridružujejo in z njimi molijo. Tudi vojaštvo s častniki vred pokaže na potu čast križu in procesiji. Ganljivo je bilo videti, kako je stopil iz vrste močan vojak, vzel kapo iz glave, poljubil križ in dal 2 Din, naj jih darujejo v cerkvi na Bistrici. Še lepše je videti, s kakšnim zaupanjem prihajajo k Materi božji tisočeri, med njimi mnogo inteligentov, in tu opravljajo svojo pobožnost. Staro in mlado, vse prepeva. Pojejo enoglasno, zato vzbudi procesija Slovencev s svojimi lepimi Marijinimi pesmi splošno pozornost.

Običajni romarski shod pri Sv. Rozaliji bo v nedeljo (angelsko), dne 3. septembra. Na predvečer v soboto so ob šestih litanije in pridiga, nato prilika za sv. spoved, v nedeljo pa sv. maša s pridigo ob šestih in s sv. obhajilom za romarje, nato ob desetih slovesno sv. opravilo.

Romarski shod na Kalobju se bo kot običajno vršil v nedeljo dne 10. septembra. Prejšnji večer ob večni luči so večernice in prilika za sv. spoved. Glavni sv. opravili pa sta ob šestih in desetih s cerkvenim govorom. Vse častilce kalobške Matere božje iskreno vabimo!